

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 338/2020
11.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Аћимовића, председника већа, Јасмине Васовић, Биљане Синановић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Милића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 451/18 од 23.10.2019. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 18/20 од 03.02.2020. године, у седници већа одржаној 11.06.2020. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 451/18 од 23.10.2019. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 18/20 од 03.02.2020. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **одбацује**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 451/18 од 23.10.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру (ЗЈРМ) за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 4 месеца која се неће извршити уколико окривљени у року провере од 1 године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, те је обавезан да суду накнади паушал и трошкове кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 18/20 од 03.02.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Врбасу К 451/18 од 23.10.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Владимир Милић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и

тачка 4) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев и „поступи како је горе тражено“.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Милића Републичком јавном тужиоцу, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, уз образложење да оно што се оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Врбасу ставља на терет окривљеном, и оно због чега је окривљени изреком првостепене пресуде оглашен кривим није кривично дело. Радње описане у наведеним актима, по ставу одбране, немају карактер претње и не могу се подвести под законски опис претње у смислу Закона о јавном реду и миру. Одбрана указује да је окривљени осуђен за предметно кривично дело из члана 23. ЗЈРМ уз позивање на бланкетну норму из члана 30. став 2. тачка 6) Закона о полицији, која „једноставно не постоји“.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване из следећих разлога.

Наиме, кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавање јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру постоји, када се увреди, злостави, прети да ће напасти, покуша да нападне или нападне или на други начин омета овлашћено службено лице у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира.

Према чињеничном опису радње извршења предметног кривичног дела датом у изреци првостепене пресуде, окривљени АА није поступао у складу са наредбама овлашћеног службеног лица ПС Кула, који је интервенисао по пријави због нарушавања јавног реда и мира, да му преда личну карту ради утврђивања идентитета, оглушивши се о две наредбе ради предаје личне карта због утврђивања идентитета, „након чега се окренуо од оштећеног полицијског службеника и кренуо према угоститељском објекту, те га је оштећени полицијски службеник ББ повукао за руку како се не би удаљио са лица места“, а када је оштећени ББ са колегом такође полицијским службеником ВВ започео радњу везивања окривљеног лисицама исти се „отимао и истом обраћао речима „готово је ја ћу вам решити отказ““, тако да, по оцени овог суда, целокупно понашање окривљеног које се огледа у непоступању по наредбама овлашћеног службеног лица ББ и упућивању претњи оштећеном има карактер ометања службеног лица у обављању послова одржавања јавног реда и мира, што упућује на закључак да је наступила последица предметног кривичног дела.

Одредбом члана 30. Закона о полицији регулисана је „врста полицијских послова“ па је, између осталих, одредбом члана 30. став 3. тачка 5) као врста полицијских послова прописано одржавање јавног реда и мира и др.

Врховни касациони суд налази да је у изреци пресуде речима описана врста полицијских послова у којима је оштећени полицијски службеник ББ ометан у смислу члана 23. став 1. ЗЈРМ, тако да погрешно означавање одредбе Закона о полицији, нема суштинског значаја.

Из наведених разлога супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног, адвоката Владимира Милића, да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона – члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, су оцењени као неосновани.

Поред тога, Врховни касациони суд налази да указивање браниоца да речи претње које је окривљени упутио оштећеном полицијском службенику ББ „готово је ја ћу вам решити отказ“ немају карактер претње, представља сопствену оцену чињеница и предузетих радњи окривљеног, што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП, која, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, те је у том делу поднети захтев оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Драган Аћимовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић